Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36552
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

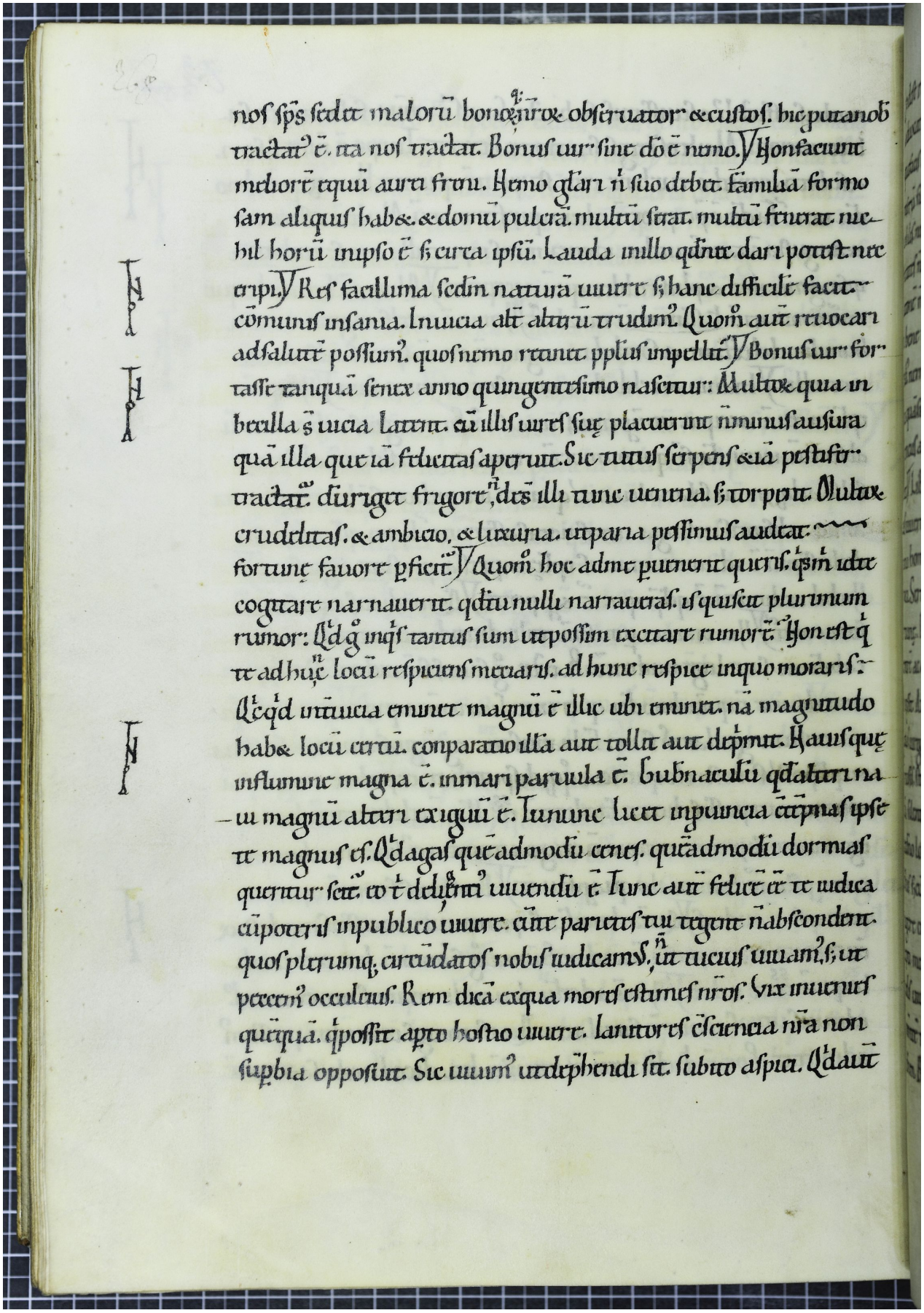

nos ſp̃s ſedet malorū bonorūq; ꝯ obſeruator & cuſtos. hic putanob
tractat ē. ita nos tractat. Bonus uir ſine dō ē nemo. ℣ Honfacunt
meliorē equū aurea frenu. Homo clārī ñ ſuo debet. Famulā formo
ſam aliquis habe. & domū pulcrā. multū ſerat. multū fenerat nic-
hil horū inipſo ē ſi circa ipſū. Lauda inillo qđnec dari poteſt nec
eripi. ℣ Res facillima ſedin naturā uiuere ſi; hanc difficilē facit
cōmunis inſania. Inuida alē alterū trudim. Quom aut reuocari
adſalutē poſſum. quos nemo retinet pplius impellit. ℣ Bonus uir for-
taſſe tanquā ſenex anno quingentēſimo naſcetur: Multos quia in
bcalla ſ uicia Latent. cū illis uiret ſuę placuerint nimius auſura
quā illa que iā felicitas aperuit. Sic tutus ſerpens & iā peſtifer
tractat. diuiget frigore, dēs illi tunc uenena. ſi torpeat. Multos
crudelitas. & ambitio. & luxuria. utparia peſſimus audtat.
fortunę fauore pficit. ℣ Quom hoc adme putauerit quiſq; ipſe idē
cogitare narrauerit. qđiu nullu narrauerat. ut quiſq; plurimum
rumor: Qđ q̄ inq; tantus ſum utpoſſim excitare rumorē. Hon eſt q
te ad hūc locū reſpiciens meuarīs. ad hunc reſpice inquo moraris:
Qđcq̄d uirtutis emunit magnū ē illic ubi emunit. nā magnitudo
habe locū certū. comparatio illā aut tollit aut deprimit. Haus quę
influmine magna ē. inmari paruula ē. Cubnaculū qđlatari na
ui magnū alteri exiguū ē. Tununc licet inpunita cōpnas ipſe
te magnus eſ. Qđagas quē admodū cenes. quē admodū dormias
quaeritur ſecē. eo t deliciū uiuendū ē. Tunc aut felicē ē te iudica
cūpoteris inpublico uiuere. cūt parietes tui tegent nabſcondent.
quos plerumq; circūdatos nobis iudicamus, ut tuius uitam, ſi ut
peccem occultaus. Rem dicā exqua mortes times nros. Vix inueniet
quisquā. qposſit apto hoſtio uiuere. lanitores cōſcientia nra non
ſuspitia oppoſuit. Sic uiuim utdeprehendi ſit. ſubito aſpice. Qđaut